

C/2024/4059

12.7.2024

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse

Forslag til Rådets direktiv – Erhverv i Europa: en ramme for indkomstbeskatning (BEFIT)

(COM(2023) 532 final – 2023/0321 (CNS))

Forslag til Rådets direktiv om transfer pricing

(COM(2023) 529 final – 2023/0322 (CNS))

(C/2024/4059)

Ordfører: **Petru Sorin Dandea**

Anmodning om udtalelse	Rådet for Den Europæiske Union, 14.11.2023 og 30.11.2023
Retsgrundlag	Artikel 115 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Den Økonomiske og Monetære Union og Økonomisk og Social Samhørighed
Vedtaget i sektionen	10.4.2024
Vedtaget på plenarforsamlingen	24.4.2024
Plenarforsamling nr.	587
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	179/0/4

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) roser Kommissionens fortsatte indsats for at udarbejde en fælles ramme for selskabsbeskatning til støtte for konsolideringen af det indre marked.

1.2. EØSU noterer sig, at der ikke blev opnået politisk enighed i Rådet om Kommissionens forslag om FKSSG (2011) og FSSG (2016), der begge havde til formål at få udarbejdet et fælles skattegrundlag for EU. Der er både ud fra et politisk og teknisk synspunkt blevet taget højde for dette i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget om BEFIT.

1.3. EØSU støtter Kommissionens beslutning om at fremsætte forslag om BEFIT i form af et EU-direktiv, da de mange forskellige nationale regler lige nu resulterer i fragmentering og uoverensstemmelser, hvilket hæmmer aktiviteter på tværs af landegrænser i det indre marked på grund af de høje omkostninger, som virksomhederne pådrager sig, når de skal overholde mange forskellige lovrammer.

1.4. EØSU bemærker, at medlemsstaterne i henhold til artikel 48, stk. 2, i BEFIT-forslaget vil have ret til at øge beskatningsgrundlaget eller anvende skattefradrag eller skatteincitamenter på deres tildelte andele. Udvalget anerkender værdien af at give medlemsstaterne et vist spillerum, men en sådan fleksibilitet kan modarbejde Kommissionens mål om at reducere virksomhedernes efterlevelseseomkostninger.

1.5. EØSU er enig med Kommissionen i, at aftalen om søjle 2 kan bidrage til at opnå en fælles EU-lovramme for selskabsbeskatning. Udvalget mener, at en reel forenkling af BEFIT og nedbringelse af omkostningerne kun kan ske ved at bringe BEFIT i overensstemmelse med OECD's søjle 2-regler.

1.6. EØSU bemærker, at selv om BEFIT-justeringerne af de finansielle konti er mere begrænsede end søjle 2-justeringerne, er der ingen særlige regler eller incitament for innovationsaktiviteter eller konkrete brancher. Det er f.eks. fortsat uklart, om innovationsordninger og patentbokse, som tilbydes i nogle medlemsstater, vil blive bevaret.

1.7. EØSU mener, at muligheden for at udligne underskud på tværs af landegrænser i en BEFIT-koncern vil kræve en præcisering af både tidsbegrænsninger for fremførelse/tilbageførelse og sameksistens med søjle 2. Via aggregering vil BEFIT muliggøre, at grænseoverskridende underskud i én medlemsstat kan modregnes i overskud i en anden medlemsstat, men dette kan være i konflikt med en ekstraskat i henhold til søjle 2 for at sikre en effektiv minimumsskattesats på 15 %.

1.8. EØSU anbefaler, at databehandling i forbindelse med BEFIT-rammen foretages i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens (!) princip om »dataminimering«, så indsamling af personoplysninger begrænses til, hvad der er direkte relevant og nødvendigt for at opfylde de konkrete formål med BEFIT-forslaget, og oplysningerne kun opbevares i den minimumsperiode, der er nødvendig for at opfylde disse formål.

1.9. EØSU er enig med Kommissionen i, at der er behov for at præcisere en række begreber og problemstillinger i forbindelse med lovgivningen om transfer pricing for at forsøge at gøre lovrammen sikrere og mere forudsigelig. Dette vil kunne reducere efterlevelseseffekterne for SMV'er i deres daglige aktiviteter og potentielt også mindske udgifterne til sagsbehandling og søgsmål.

1.10. Det er værd at bemærke, at nogle af målene med Kommissionens forslag måske også kunne være blevet efterstræbt ved at forbedre direktivet om mekanismer til bilæggelse af skattevister, og at det fortsat er uvist, hvordan andre store tredjelande vil forholde sig til den nye EU-tilgang til transfer pricing. EØSU mener også, at det vil være nyttigt at genetablere det Fælles EU-forum for interne afregningspriser med henblik på at drøfte, hvordan tvister om transfer pricing kan håndteres bedre.

1.11. EØSU understreger, at det er vigtigt at foretage en nøje vurdering af efterlevelseseffekterne og de administrative byrder for virksomheder, der er interesseret i BEFIT-forslaget, så de er klar over de faktiske fordele ved den nye ramme for virksomheder i Europa. Kommissionens planlagte aktiviteter med henblik på at overvåge effektiviteten og nyttevirkningen af BEFIT lader til at være præcist målrettede i denne henseende (gennemførelse og indledende BEFIT-driftsomkostninger, antal koncerner, der er omfattet af forslagens obligatoriske anvendelsesområde, antal virksomheder, der frivilligt vælger at deltage, udviklingen i efterlevelseseffekterne og antallet af tvister om dobbeltbeskatning).

1.12. EØSU noterer sig, at BEFIT ifølge Kommissionen også er »relevant ud fra et perspektiv om egne indtægter, jf. meddelelsen fra 2021 om næste generation af egne indtægter til Unionens budget«. Den lange og usikre lovgivningsproces, som BEFIT skal igennem, gør det dog vanskeligt at anslå såvel størrelsen af de indtægter, der er til rådighed for kapitlerne om egne indtægter, som hvornår sådanne supplerende indtægter vil være til rådighed.

1.13. For at sikre en passende koordinering mellem BEFIT og de særlige nationale skatteregler, der i visse medlemsstater gælder for socialøkonomiske enheder såsom kooperativer og sociale virksomheder, opfordrer EØSU til, at man i forbindelse med BEFIT anerkender eksistensen af sådanne særlige skatteregler.

(!) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

2. Kommissionens forslag og baggrund

2.1. Kommissionens forslag *Erhverv i Europa: en ramme for indkomstbeskatning (BEFIT)* omhandler et nyt fælles regelsæt til fastsættelse af skattegrundlaget for koncerner og har til formål at reducere omkostningerne til overholdelse af skattereglerne for store virksomheder, der opererer på tværs af landegrænser, og dermed gøre det lettere for de nationale myndigheder at afgøre, hvilke skatter der skal betales.

2.2. Kommissionens forslag træder i stedet for de to tidligere forslag om det fælles selskabsskattegrundlag (FSSG) og det fælles konsoliderede selskabsskattegrundlag (FKSSG) fra henholdsvis 2011 og 2016, som er blevet trukket tilbage på grund af manglende politisk enighed. Den nye ramme bygger på erfaringerne fra FKSSG, OECD/G20's internationale skatteaftale om en global minimumsskattesats samt søjle 2-direktivet, som blev vedtaget i slutningen af 2022.

2.3. Med hensyn til anvendelsesområdet vil de nye regler være obligatoriske for koncerner, der opererer i EU og har en samlet årlig indtægt på mindst 750 mio. EUR, hvor det ultimative moderselskab besidder mindst 75 % af ejerrettighederne eller af rettighederne til del i overskuddet. BEFIT-koncernmedlemmer skal opfylde disse tærskelværdier uden afbrydelse i hele regnskabsåret. Andre, mindre koncerner, f.eks. koncerner af SMV'er, der opererer på tværs af landegrænser, kan vælge at deltage, forudsat at de udarbejder konsoliderede regnskaber.

2.4. Mere konkret vil Kommissionens forslag omfatte fælles regler for beregning af skattegrundlaget på enhedsniveau. Alle selskaber, der indgår i samme koncern, fastlægger deres skattegrundlag i henhold til en fælles række skattemæssige justeringer af deres regnskaber.

2.5. Aggregering af skattegrundlaget på EU-koncernniveau er afgørende for, at den nye ramme kan fungere. Skattegrundlaget for alle medlemmer af en koncern aggregeres i ét skattegrundlag. Dette giver mulighed for udligning af underskud på tværs af landegrænser, fordi underskud automatisk modregnes i overskud på tværs af grænserne. En sådan udligning er på nuværende tidspunkt kun sjældent mulig og kan føre til overbeskatning af koncernens overskud og afholde virksomheder fra at operere på tværs af grænserne i det indre marked.

2.6. Det aggregerede skattegrundlag vil dernæst blive fordelt på grundlag af en overgangsregel for fordeling, ifølge hvilken man anvender det enkelte BEFIT-koncernmedlems procentdel af det aggregerede skattegrundlag beregnet som gennemsnittet af de skattepligtige resultater i de tre foregående regnskabsår. Overgangsreglen for fordeling vil gøre det lettere at fastlægge en permanent tildelingsmetode med udgangspunkt i en fordelingsnøgle, der er baseret på vigtige faktorer.

2.7. Mere konkret indeholder kapitel II reglerne for bestemmelse af det foreløbige skatteresultat for hvert enkelt medlem af BEFIT-koncernen ved at anvende reglerne i afsnit 2 vedrørende »Justeringer af regnskabsmæssig nettoindkomst eller regnskabsmæssigt nettotab« og afsnit 3 vedrørende »afskrivningsregler« samt afsnit 4 vedrørende »tids- og kvantificerings spørgsmål«.

2.8. Ud fra et virksomhedsmæssigt synspunkt vil en hybrid one-stop-shop i henhold til bestemmelserne i kapitel V give ét koncernmedlem mulighed for at udfylde koncernens oplysningsskema til skatteforvaltningen i én medlemsstat. Det vil sige, at den »indberettende enhed«, som i princippet er det ultimative moderselskab, indgiver et oplysningsskema for hele BEFIT-koncernen (»BEFIT-oplysningsskemaet«) til sin egen skatteforvaltning (»indberetningsmyndigheden«). Indberetningsmyndigheden udveksler dernæst alle relevante oplysninger med de øvrige medlemsstater, hvor koncernen opererer.

2.9. Skatterevisioner og tvistbilæggelse vil fortsat ske på nationalt plan. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt at foretage kontroller i fællesskab inden for den eksisterende lovramme. For den enkelte BEFIT-koncern vil der desuden være et såkaldt »BEFIT-team« af repræsentanter for hver relevant skatteforvaltning fra de medlemsstater, hvor koncernen opererer, som udveksler oplysninger og koordinerer indsatsen.

2.10. Kommissionen fremfører, at: »For at sikre, at reglerne i den fælles ramme gennemføres og håndhæves korrekt, bør medlemsstaterne fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv. Disse sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.«

2.11. Kommissionens forslag indeholder derudover målrettede regler for harmonisering af transfer pricing-reglerne i EU for at sikre en fælles tilgang til håndtering af de hyppigst tilbagevendende kritiske spørgsmål vedrørende transfer pricing.

2.12. Formålet med de nye transfer pricing-regler er at indføre en fælles ramme i EU for anvendelsen af armslængdeprincippet. Dette mål nås ved at: i) indarbejde armslængdeprincippet i EU-retten, ii) harmonisere de vigtigste transfer pricing-regler, iii) præcisere status og rollen for OECD's retningslinjer for transfer pricing og iv) skabe mulighed for at fastsætte fælles bindende regler for konkrete transfer pricing-områder i EU inden for rammerne af OECD's retningslinjer for transfer pricing.

2.13. Forslaget til et direktiv om transfer pricing bekræfter centrale elementer i analysen i tilknytning til OECD's retningslinjer for transfer pricing (afgrænsning af faktiske transaktioner, sammenlignelighedsanalyse, anerkendte OECD-metoder til transfer pricing) og præciserer, hvordan mekanismerne til at foretage justeringer bør anvendes i EU for at undgå dobbeltbeskatning.

3. Generelle og særlige bemærkninger

3.1. EØSU roser Kommissionens fortsatte indsats for at udarbejde en fælles ramme for selskabsbeskatning til støtte for det indre marked. Dette koncept har været en del af EU's historie, lige siden det første gang dukkede op i Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs politikdokumenter i 1960'erne. Bestræbelserne på at nå dette ambitiøse mål videreføres med BEFIT-forslaget.

3.2. EØSU noterer sig, at der ikke blev opnået politisk enighed i Rådet om Kommissionens seneste forsøg på at udarbejde et fælles skattegrundlag i EU (i forslagene om FKSSG og FSSG i henholdsvis 2011 og 2016). Der er både ud fra et politisk og et teknisk synspunkt taget hensyn til tidligere erfaringer ved fremsættelsen af dette lovforslag. Den tekst, der er kommet ud af dette, tager desuden højde for den seneste skattemæssige udvikling for så vidt angår globalisering og digitalisering.

3.3. EØSU påskønner, at Kommissionen gennemførte en offentlig høring, inden den offentliggjorde den endelige BEFIT-tekst. Samlet set indløb der i forbindelse med høringen 123 bidrag fra erhvervsammenslutninger, skatterådgivere og advokater. Respondenterne omfattede også borgere og såvel større som mindre virksomheder samt akademiske institutioner og forskningsinstitutioner, ikkestatslige organisationer og fagforeninger.

3.4. EØSU er enig med Kommissionen i, at BEFIT-forslaget er i overensstemmelse med en række andre nylige lovgivningsinitiativer på beskatningsområdet, eksempelvis DAC-rammen. Det forvaltningssystem for BEFIT, som Kommissionen efterstræber, kan i høj grad drage fordel af det eksisterende og voksende samarbejde mellem nationale skattemyndigheder.

3.5. EØSU støtter Kommissionens beslutning om at fremsætte forslag om et EU-direktiv om BEFIT, da de mange forskellige nationale regler lige nu resulterer i fragmentering og uoverensstemmelser, hvilket hæmmer aktiviteter på tværs af landegrænser på grund af de høje omkostninger, som virksomheder pådrager sig, når de skal overholde mange forskellige lovrammer. Forskellene mellem medlemsstaterne kan desuden skabe misforhold, hvilket kan føre til enten mangel på beskatning eller beskatning flere steder af samme fortjeneste. Et EU-lovinitiativ er derfor bedre egnet og mere effektivt end en lang række nationale indgreb (nærhedsprincippet).

3.6. EØSU er enig med Kommissionen i, at aftalen om søjle 2 i OECD's/G20's inklusive ramme, som medlemsstaterne har godkendt ⁽²⁾, kan bidrage til at opnå en fælles EU-lovramme for selskabsbeskatning i det indre marked. Hvis man reelt skal forenkle BEFIT og nedbringe omkostningerne, kan det kun ske ved at bringe BEFIT i overensstemmelse med OECD's søjle 2-regler. Men ifølge BEFIT skal skatteyderne udarbejde regnskaber i henhold til en regnskabsstandard, der er i overensstemmelse med EU-retten ⁽³⁾ (f.eks. almindeligt anerkendte regnskabsprincipper i medlemsstaterne (GAAP) eller internationale regnskabsstandarder (IFRS)).

⁽²⁾ Medlemsstaterne vedtog enstemmigt *søjle 2-direktivet om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og nationale koncerner i Unionen* i december 2021.

⁽³⁾ Kommissionen bør være særlig opmærksom på BEFIT's indvirkning på selskaber, der konsoliderer deres skattegrundlag ved hjælp af en GAAP, der anvendes i et ikke-EU-land.

3.7. EØSU bemærker, at der med BEFIT vil være tre regelsæt, som fungerer parallelt, nemlig den nationale ramme for fastsættelse af nationale indtægter, søjle 2-systemet og BEFIT-systemet. En sådan usammenhængende ramme kan blive byrdefuld for små medlemsstater med meget begrænset administrativ kapacitet, navnlig når hovedsædet for en stor koncern er beliggende i en lille medlemsstat.

3.8. EØSU konstaterer, at selv om BEFIT-justeringerne af de finansielle konti er mere begrænsede end søjle 2-justeringerne, er der ingen særlige regler eller incitamerter for innovationsaktiviteter eller konkrete brancher. Eksempelvis er det fortsat uklart, om innovationsordninger og patentbøksse, som tilbydes i nogle medlemsstater, vil blive bevaret, hvilket potentielt vil mindske EU's konkurrencefordel.

3.9. EØSU bemærker, at medlemsstaterne i henhold til artikel 48, stk. 2, i BEFIT-forslaget⁽⁴⁾ vil have ret til at øge beskatningsgrundlaget eller anvende skattefradrag eller skatteincitamerter på deres tildelte andele, hvilket potentielt kan føre til differentieret beskatning af selskabers overskud i de forskellige medlemsstater. EØSU anerkender værdien af at give medlemsstaterne et vist spillerum, men en sådan øget fleksibilitet kan underminere de forenklingsmål, som efterstræbes med BEFIT-forslaget.

3.10. EØSU mener, at muligheden for at udligne underskud på tværs af landegrænser i en BEFIT-koncern vil kræve en præcisering af i) tidsbegrænsninger for fremførelse/tilbageførelse og ii) sameksistens med søjle 2. Via aggregering vil BEFIT muliggøre, at grænseoverskridende underskud i én medlemsstat kan modregnes i overskud i en anden medlemsstat, men dette kan være i konflikt med en ekstraskat i henhold til søjle 2 for at sikre en effektiv minimumsskattesats på 15 %.

3.11. EØSU noterer sig, at personoplysninger, f.eks. oplysninger om ejerandele i en BEFIT-koncern, kan behandles af skattemyndighederne med henblik på anvendelse af forslaget kapitel IV og med henblik på at undersøge og nå til enighed om indholdet af BEFIT-oplysningsskemaet samt for at behandle og vurdere individuelle selvangivelser i henhold til kapitel V. EØSU anbefaler, at databehandling i forbindelse med BEFIT-rammen foretages i overensstemmelse med princippet om »dataminimering«, der er fastlagt i GDPR, så indsamling af personoplysninger begrænses til, hvad der er direkte relevant og nødvendigt for at opfylde de konkrete formål med BEFIT-forslaget, og oplysningerne kun opbevares i den minimumsperiode, der er nødvendig for at opfylde disse formål.

3.12. EØSU er enig med Kommissionen i, at der er behov for at præcisere en række begreber og problemstillinger i forbindelse med lovgivningen om transfer pricing for at gøre lovrammen sikrere og mere forudsigelig. Dette kan reducere efterlevelseseffektiviteten for SMV'er i deres daglige aktiviteter og potentielt også mindske de udgifter til sagsbehandling og søgsmål, som mange virksomheder pådrager sig hvert år. I den henseende er det værd at bemærke, at nogle af målene med Kommissionens forslag måske også kunne være blevet efterstræbt ved at forbedre direktivet om mekanismer til bilæggelse af skattetilvister, og at det fortsat er uvist, hvordan andre store tredjelandsjurisdiktioner vil forholde sig til den nye EU-tilgang til transfer pricing-regler.

3.13. Under alle omstændigheder mener EØSU, at det ville være nyttigt at genetablere det Fælles EU-forum for interne afregningspriser med henblik på at fremme en åben debat om behovet for at håndtere tvister om transfer pricing bedre i EU.

3.14. EØSU er enig med Kommissionen i, at en evaluering af direktivets gennemførelse fem år efter dets ikrafttræden kan være nyttig og bidrage til at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid og den nødvendige hjælp til at gennemføre den nye ramme ordentligt og om nødvendigt ændre lovgivningsrammen. I denne henseende er det afgørende, at medlemsstaterne samarbejder og udveksler oplysninger om systemets fremtidige funktion.

3.15. Den overvågningsaktivitet, som Kommissionen har planlagt med hensyn til effektiviteten og nyttevirkningen af BEFIT, forekommer også at være nyttig og vil vedrøre gennemførelsen og de indledende BEFIT-driftsomkostninger, det antal koncerner, der er omfattet af forslaget obligatoriske anvendelsesområde, det antal virksomheder, der frivilligt vælger at deltage, udviklingen i efterlevelseseffektiviteten og antallet af tvister om dobbeltbeskatning.

⁽⁴⁾ I artikel 48, stk. 2, hedder det: »Foruden de justeringer, der er nævnt i stk. 1, kan en medlemsstat tillade en forøgelse eller en reduktion af den tildelte andel med yderligere poster for BEFIT-koncernmedlemmer, der er skattemæssigt hjemmehørende dér eller beliggende dér i form af et fast driftssted.«

3.16. EØSU understreger, at det er vigtigt at foretage en nøje vurdering af efterlevelseshomkostningerne og de administrative byrder for alle omfattede virksomheder for at forstå de faktiske fordele ved den nye ramme for virksomheder i Europa.

3.17. EØSU noterer sig, at BEFIT ifølge Kommissionen også er »relevant ud fra et perspektiv om egne indtægter, jf. meddelelsen fra 2021 om næste generation af egne indtægter til Unionens budget«. Men den lange og usikre lovgivningsproces, som BEFIT-forslaget skal igennem, gør det reelt vanskeligt at anslå størrelsen af de indtægter, der er til rådighed for kapitlerne om egne indtægter, og hvornår sådanne supplerende indtægter vil være til rådighed.

3.18. For at sikre en passende koordinering mellem BEFIT og de særlige nationale skatteregler, der i visse medlemsstater gælder for socialøkonomiske enheder såsom kooperativer og sociale virksomheder, opfordrer EØSU til, at man i forbindelse med BEFIT anerkender eksistensen af sådanne særlige skatteregler. Et eksempel herpå er fradragsretten for overskud, der af kooperativer og kooperative koncerner henlægges som reserver, som ikke kan udloddes til medlemmerne, så længe virksomheden er i drift, eller selv efter at den er blevet opløst. Et andet eksempel er fradragsretten for afkast eller udbytte, der udloddes af kooperativerne til deres medlemmer i forhold til deres gensidighedsforhold. En sådan tilgang vil være i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 9. december 2021 (handlingsplan for den sociale økonomi) og Rådets henstilling af 27. november 2023, nr. 1344 (Rådets henstilling om udvikling af socialøkonomiske rammebetingelser).

Bruxelles, den 24. april 2024.

Oliver RÖPKE

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg